

πρόσωπα/πολιτισμός 04

Τι σημαίνει να είναι κανείς γραφίστας σήμερα. Ωραία ερώτηση. Σημαίνει να κάνεις οποιοδήποτε άλλο επάγγελμα, εκτός της γραφιστικής. Αν αναλογιστούμε ότι το καημένο το επαγγελματάκι βάρεσε μπιέλες στην κρίση, τι άλλο θα μπορούσα να απαντήσω. 90% ανεργία είχαμε. 20 χρόνια σερί δούλευα και κατέληξα σερβιτόρος σε πατσατζίδικο...

»«Φωτογραφίζεις» κάποια πρόσωπα, κυρίως εργοδότες. Δες να υπάρξουν αντιδράσεις απ' όσους αναγνωρίσουν τον εαυτό τους;

Α, να μια συνέχεια της προηγούμενης ερώτησης. Το παρεξηγημένο χιούμορ που λέγαμε. Ελπίζω να μην μου ξέφυγε κανέναν όνομα και φάω καμία μήνυση. Ε, τι να πω, ας πρόσεχαν. Όπως έστρωσες θα κοιμηθείς. Εμένα με σκέφτηκαν τι αντίδραση θα είχα όταν μου έκαναν γυμνάσια; Αν έχουν καμιά αντίρρηση, να γράψουν κι αυτοί βιβλίο ότι τα πράγματα γίναν αλλιώς. Να γράψουν το «Ημερολόγιο ενός εργοδότη». Καμία αντίρρηση. Ελευθερία λόγου έχουμε. Αλλά μεταξύ μας να σου πω κάτι; Σιγά τα ωα. Και τι έγγραφα; Που νευρίασα μια μέρα που μου έδωσε ένας τη σφουγγαρίστρα να του κάνω το μαγαζί και τον έβρισα; Τίποτα. Ανθρώπινο είναι. Δηλαδή τι να του έλεγα «Μάλιστα αφεντικό να σου κάνω και τις τουαλέτες»; Κι αυτός στη θέση μου θα έβριζε τον εαυτό του. Αν παρεξηγήθηκε κανείς να του ζητήσω και συγγνώμη. No Problem.

Αλλά θέλω να μου ζητήσει και αυτός που με πρόσβαλλε τότε. Από την άλλη, να πω ότι το βιβλίο δεν είναι το ημερολόγιο της αθώας γραφιστικής περιστεράς εναντίον του κακού εργοδότη λύκου. Δηλαδή, εν ολίγοις δεν ήμουν κι εγώ το υπόδειγμα υπαλλήλου. Να τα λέμε κι αυτά. Κάνω κι εγώ την αυτοκριτική μου εκεί μέσα. Και να πω και κάτι τελευταίο για να έρθουμε στα ίσια μας. Σέβομαι όλον τον κόσμο που μου έδωσε μια ευκαιρία να εξασκήσω το επάγγελμα, ασχέτως αν τα τσανάκια μας δεν κόλλησαν. Ίσως φταίω κι εγώ βρε αδερφέ. Αλλά ποιος τα θυμάται τώρα; Περρασμένα ξεχασμένα.

»Τι σημαίνει να είναι κανείς γραφίστας σήμερα;

Τι σημαίνει να είναι κανείς γραφίστας σήμερα. Ωραία ερώτηση. Σημαίνει να κάνεις οποιοδήποτε άλλο επάγγελμα, εκτός της γραφιστικής. Αν αναλογιστούμε ότι το καημένο το επαγγελματάκι βάρεσε μπιέλες στην κρίση, τι άλλο θα μπορούσα να απαντήσω; 90% ανεργία είχαμε. 20 χρόνια σερί δούλευα και κατέληξα σερβιτόρος σε πατσατζίδικο.

Τώρα τελευταία έστρωσαν λίγο τα πράγματα, αλλά μην τα ρωτάς. Έχω κόσμο εγώ, συναδέλφους, που κάνουν ότι πιο άσχετο μπορείς να φανταστείς. Να πούμε και την αλήθεια ήμασταν και λίγο υπεράριθμοι. Λαμπερό το επάγγελμα, πολύς ο κόσμος. Κι η κουτσή Μαρία ήθελε να γίνει γραφίστας. Ούτε το μολύβι δεν μπορούσαν

να κρατήσουν και πήγαιναν γραφιστική. Σαν να πάω εγώ, να πούμε, να δηλώσω Μουσικών Σπουδών στο πανεπιστήμιο και να μην ξέρω να παίζω ούτε το τρίγωνο από τα κάλαντα. Συμπέρασμα: άνεργος. Από την άλλη, όσοι εδέησαν και συνέχισαν, είχαν να αντιμετωπίσουν την ελληνική πραγματικότητα στην Αγορά. Ο Έλλην πελάτης – εργοδότης, εκτός βέβαια φωτεινών εξαιρέσεων, δεν θα σε δει ποτέ ως συνεργάτη αλλά ως υπάλληλο. Πλερώνω σου λέει κύριος, θα κάνεις μόκο και θα ισορροπήσεις μέχρι και κορόμηλα στη μύτη αν το ζητήσω. Γκέγκε; Και τι να κάνεις εσύ; τρως τη μούγκα μαζί με το κορόμηλο και κάνεις τη δουλειά μαζί και τον σταυρό σου για το αν θα σε πληρώσει ο πελάτης - εργοδότης και πότε. Αυτό σημαίνει να είσαι γραφίστας σήμερα.

»Μπορείς να δώσεις κάποιες οδηγίες προς ναυτιλομένους;

Για να μιλήσω ειλικρινά δεν είμαι και τόσο καλός με τις οδηγίες, ούτε με τις βάρκες τα πάω καλά, για αυτό αν και μ' αρέσει πολύ το ψάρεμα έχω αφήσει τον αδερφό μου να κουμαντάρει ένα σκαφάκι που έχουμε, γιατί με μένα θα πιάναμε πάτο. Αλλά ας αφήσω το χιούμορ, που σε κάποια χρόνια, όπως λέγαμε, ίσως είναι αμφιλεγόμενο και να σου απαντήσω σοβαρά. Ήρθε μια φίλη μου προχτές στην Έκθεση Βιβλίου και μου έφερε την κορούλα της που ήθελε να γίνει γραφίστρια να της πω δυο πράγματα για το επάγγελμα.

Τι να της πω; Διάβασε το βιβλίο να μάθεις; Θα της έπεφταν τα δόντια και να σου πω εμένα δεν μου αρέσει να επηρεάζω τους ανθρώπους και να τους δείχνω που να πάνε. Θα το 'χω κρίμα στον λαιμό μου να τους δείξω τη λάθος κατεύθυνση. Θα μιλήσω γενικά κι ο καθένας ας πάρει αυτά που θέλει. Δοιπόν, η γραφιστική είναι ένα επάγγελμα που πρέπει να είσαι Λερναία Ύδρα. Σου κόβουν το ένα κεφάλι, φυτρώνεις ένα άλλο. Δεν τραβάει με τις καρτούλες, πιάνεις τη συσκευασία. Δεν πάει με τη συσκευασία, πιάνεις τα βιβλία. Δεν πάει με τα βιβλία, κάνεις Web Design. Δεν πάει με το Web Design, αλλάζεις επάγγελμα. Καταλάβατε που το πάω, αλλά υπάρχει κι αυτή η εκδοχή, να μην σου κάνει τελικά. Αν όμως σου κάνει, το ρεζουμέ είναι ότι υπάρχει μεγάλη γκάμα στην απασχόληση, δεν θα βαρεθείς ποτέ. Αρκεί να σου αρέσει η δημιουργία. Κι αυτή θα είναι και η μοναδική οδηγία που θα δώσω. Σου αρέσει η δημιουργία; Προχώρα.

«Άγριος Σπόρος» για πέμπτη χρονιά

Μια παράσταση του Γιάννη Τσίρου, από την Ομάδα Νάμα

Μία από τις πιο επιτυχημένες παραστάσεις των τελευταίων χρόνων, ο «Άγριος Σπόρος» του Γιάννη Τσίρου, σε σκηνοθεσία Ελένης Σκότη, από την Ομάδα Νάμα συνεχίζει για πέμπτη χρονιά τις παραστάσεις του στην Κεντρική Σκηνή του Επί Κολωνών ανοίγοντας τη νέα θεατρική περίοδο. Ένα εξαιρετικό έργο για τη σύγχρονη ελληνική κοινωνία με πικρό χιούμορ και με ανάγλυφες όλες τις παθογένειες ενός λαού που έχει μάθει να είναι θύμα και θύτης την ίδια στιγμή. Ένα επαρχιακό τοπίο όπου η ανυπακοή σε διατάξεις και νόμους αποτελεί καθημερινή άσκηση επιβίωσης. Ένα κλίμα που μεταστρέφεται από ανυπόστατες υποψίες. Ο ήρωας δεν κατανοεί ποτέ με ακρίβεια τους λόγους για τους οποίους θεωρείται ύποπτος. Η απολογία του είναι πάντα αδύναμη, γιατί το κατηγορητήριο βασίζεται πάντα σε μισές αλήθειες. Αλλά όταν η μισή αλήθεια συμπληρώνεται από προκατάληψη είναι αρκετή για να σε καταδικάσει.

Η υπόθεση του έργου

Με την αυτοσχέδια καντίνα που έστησε ο Σταύρος σε μια απόμερη παραλία προσπαθεί να φέρνει βόλτα τα χρέη που τον έχουν ζώσει πουλώντας σουβλάκια τα καλοκαίρια στους λιγοστούς τουρίστες. Όμως η μυστηριώδης εξαφάνιση ενός νεαρού γερμανού θα φέρει φέτος τα πάνω κάτω. Οι σε βάρος του υποψίες απ' τους γερμανούς που κατέφθασαν στην περιοχή διχάζουν στην αρχή το χωριό, αλλά όλοι σιγά-σιγά θα θυμηθούν ότι η καντίνα είναι αυθαίρετη, το φυσικό τοπίο παραβιάζεται, η γεννήτρια δημιουργεί ηχορύπανση, το χοιροστάσιό του, που βρωμάει, δεν έχει και άδεια και... πάει λέγοντας. Άσε που αυτός είναι κι ο σφάχτης της περιοχής. Οι υποψίες που με τα συμφραζόμενα και τις προκαταλήψεις έγιναν βεβαιότητες θα μείνουν μετέωρες όταν οι έρευνες θα στραφούν αλλού. Τίποτα όμως δεν θα είναι όπως πριν. Μόνο η ακλόνητη πεποίθηση του Σταύρου, που θα παλεύει αενάως με νύχια και με δόντια, πως οι άλλοι ευθύνονται για όλα.

► INFO

Παραγωγή: Ομάδα Νάμα
Κείμενο: Γιάννης Τσίρος
Σκηνοθεσία: Ελένη Σκότη
Σκηνικά, Κοστούμια, Δ/ση Παραγωγής: Γιώργος Χατζηνικολάου
Φωτισμοί: Αντώνης Παναγιωτόπουλος
Μουσική & Επιμέλεια ήχου: Στέλιος Παννουλάκης
Φωτογραφίες: Μαρία Αναματερού, Γιώργος Χατζηνικολάου
Βοηθός σκηνοθέτη: Περίκλεια Χονδροπούλου, Κωνσταντίνος Κεσσιδής
Βοηθός παραγωγής: Μαρία Αναματερού
Υπεύθυνη επικοινωνίας παράστασης: Ελεάννα Γεωργίου

Διανομή
Σταύρος: Στάθης Σταμουλακάτος

Χαρούλα: Χριστίνα Μαριάνου
Αστυνομικός: Χρήστος Κοντογεώργης
Πρεμιέρα: Τετάρτη 2 Οκτωβρίου 2019
Τελευταία παράσταση: Κυριακή 19 Ιανουαρίου 2020
Ημέρες & ώρες παραστάσεων: Τετάρτη, Παρασκευή & Σάββατο 9:15μ.μ, Κυριακή 7:30μ.μ
Τιμές εισιτηρίων: Καθημερινές: Κανονικό: 15,00€, Φοιτητικό/Ανέργων/Ανω των 65: 12,00€ – Σάββατο/Κυριακή/αργίες: Κανονικό: 17,00€, Φοιτητικό & Ανέργων: 14,00€, Ανω των 65: 15,00€
Διάρκεια: 100'
Χώρος: Επί Κολωνών – Κεντρική Σκηνή

Κράτηση θέσεων & πώληση εισιτηρίων στο ταμείο του Επί Κολωνών, Ναυπλίου 12 & Λένορμαν 94, Κολωνός, τηλ 210 5138067, email: xkolono@otenet.gr, site: www.epikolono.gr, Facebook: epikolono.gr, στάση Μετρό Μεταξουργείο
Προπώληση εισιτηρίων με τιμή προσφοράς μέχρι 30/9: www.viva.gr/tickets/theater/epi-kolono/agrios-sporos